

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torkih, četrtek in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec 1.—, izven Avstrije 1.50; za tri mesece 3.—, „4.50; za pol leta 6.—, „9.—; za vsa leta 12.—, „18.—. Naročnine se plačujejo naprej na naročbo brez priložene naročnine se uprava ne ozira. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 18. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo ulice Molino pišec št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprište reklame oje se prosto poštnino.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

Shod volilcev

bode jutri, v nedeljo, dne 21. t. m. ob 5. uri popoldne v gostilni „pri starem Matevžu“ hštev. 45. v Kolonji.

Shod sklicuje podpisani
Ivan Richter,
pok. Mihaela hšt. 75.

Javen shod

bode v nedeljo, dne 21. t. m. ob 4. uri pop. v gostilni g. Križmančiča v Kjadinu. Na dnevnem redu bode proglašanje kandidata za II. okraj v mestni svet tržaški in kandidata za V. kurijo.

V nedeljo dne 21. t. m. ob 5. uri popoldne bode shod volilcev v

Škofiji srednji

(občina miljska).

Shod sklicuje podpisani.
Josip Kompare,
deželni poslanec

Javni shod

pol. društva „Edinost“ dne 13. februarja 1897. v telovadnici „Tržaškega Sokola“ (Zvršetek.)

Dr. Pretner: Gosp. Benčina je rekel marsikaj opravičenega v svoji kritiki delovanja dosedanjega parlamenta. Bogataši so imeli povsodi in

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski pisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Zgoraj pa žena njegova udara z nogo ob tla ter mimra skozi zobe:

„Tepec!“

Naveličana čakanja, pošlje naposled ponj poročnjé gospodu, da je zajutek na mizi. A igra teče tako lepo, da gospod prvi hip ne ve, kako bi se ločil, kako bi pretrgal veselje in kričanje male ptičice. Slednjič se mu posreči, otroka dati dojnici nazaj, in iz vsega srca smeje se hiti po stopnicah gori. Smeje se še, ko stopa v jedilnico, a na ženin pogled umolkne.

Sidonija sedi pri mizi pred polnim samovarom. Njeno držanje kakor darilno jaguje kaže, da nameruje biti slabe volje.

„Torej ste vendar prišli?... To je prav lepo.“ Risler sede malo osramoten.

„Kaj hočeš, malička? Dete je tako“ —

„Večkrat sem vas že prosila, da me nikar ne tikajte. To se ne spodobi med nama.“

„Kadar sva pa sama?“

vsikdar prvo besedo v tem parlamentu. Iz tega neomejenega gospodstva plutokracije in aristokracije izcimila se je polagoma sedanja splošna nezadovoljnost. Ali povdariti moram še enkrat, da to nezadovoljnost so porodile nezdružave razmere. To je golo dejstvo, ki je dovelo socialiste do zmote, da vale odgovornost na posamične poslance za vse, kar je zagrešil parlament. Toda mi moramo biti pravični, mi moramo gledati stvari kakoršne so, in ako sedimo stvari brez predsodkov, priznati moramo, da naši poslanci nimalo niso krivi na žalostnem položaju širših mas. Tako očitanje je krivično. Kako naj bi bili naši poslanci nasprotniki ljudstva, ko bi bili s tem nasprotniki sami sebi. Saj so izišli iz tega ljudstva, vsa naša politika je politika proganjanja, saj je vsa naša minolost — minolost trpinov. Istotako je v hudi zmoti, ki se Bog ve kaj nadeja od pete kurije. Pri nas ne bode bolje, dokler ne pridemo do pravega ljudskega zastopa; a do pravega ljudskega zastopa ne pridemo, dokler se ne uvede splošno, jednako volilno pravo! Za sedaj pa ostanejo močnejši vpliv krogov, stanov, razredov in pa tudi posamičnih oseb, nego vsa politična prava. Tudi jaz moram povdariti, kar so povdarjali že predgovorniki: mi ne bi imeli zoper delavsko kandidaturu v peti kuriji, ako bi vedeli, da bi bilo možno prodreti z dotično osebo. Ali speštevani zborovalci: to bi bila prazna nada, to bi bila iluzija. Ako pa ni misliti na zmago s kandidatom delavstva, ako vemo, da bi le butili z glavo ob zid — potem moramo misliti na drugo pot, da častno izidemo iz te volilne borbe. Posebno važno je namreč, in za to naj bi še posebno pomislili vsi naši sloji, da Slovenci tržaški, tudi če ne zmagamo, vsejedno lahko veliko pridobimo s to volitvijo. Pomislimo namreč, da vlada in javnost ne vidita samo glasov, oddanih za onega, ki je zmagal, ampak vidita tudi glasove, ki jih je zbral okoli sebe protikandidat, ki je ostal v manjšini. Seveda treba, da je ta manjšina primerna in častna. Za to gre v prvi vrsti nam tržaškim Slovincem v peti kuriji. Kaj bi nam pomagalo, ako bi dobili za svojega kandidata le kakih 2000 glasov. To je vse premalo.

„Nikoli se ne naučite prilagoditi se novemu najinemu stanu... In kaj je posledica temu? Nikdo me tukaj ne respektuje! Stari Achillej jedva da me pozdravlja, kadar grem mimo njegove lože... Seveda, jaz nisem Fromontova ter nimam voza“...

„Ali, malička, ti... hotel sem reči... Saj veste, da ti... da vam je vsaki čas na razpolaganje kočija madame Žorzeve. Saj nama jo je ponudila za vedno“.

„Kolikokrat naj vam še povem, da tej ženski ne maram biti hvale dolžna?“

„O, Sidonija!“

„Seveda, saj vemo, to je znano — gospa Fromontova je ljubi Bog sam. Njega se ni dotikati. Jaz, jaz pa moram trpeti, da sem nič tu v hiši, pustiti meram, da me ponižujejo, z nogami teptajo“...

„Ali, malička“ — — —

Ubogi Risler skuša ziniti besedo v prid ljubi madami Žorzevi. Toda neroden je. To je najslabše tešilo, in res se Sidonija razvname:

„Saj vam pravim, ta ženska z svojim mirnim obrazom je potuhnjena in šopirna... Zaničuje me, to dobro vem... Dokler sem bila uboga mala Sidonija, kateri je metala polomljene igrače in obno-

Veče mora biti naše število, ako se hočemo sklicevati nanje pred slavno vladno in pred svetom. Tu gre za naš ukupni interes, tu gre za to, da pridemo enkrat do tega, da se nas bode poštevalo kakor politični činitelj! In ko bode naša ukupnost poštevana resnim političnim činiteljem, potem pride do večje veljave — tudi naš tržaški slovenski delavec — saj je on del te skupine. Golo in nago dejstvo je, kateremu ne more oporekati nikdo, da namreč le naša slovenska družba v Trstu smatra slovenskega delavca jednako pravnim. Zmota je, huda zmota, ako menijo nekateri delavci, da delavski stan bode srečen še-le potem, ko pretrže ves kontakt z ostalimi deli naroda. Delavski stan, odtrgan od svoje rodne veje, bode le šibka ladijca na širnem morji ob hudih viharjih. Tej ladiji ne bi bilo rešitve: prej ali slej jo pogoltnje valovi tujinstva.

Še enkrat torej: tu gre za ukupno korist, na kateri bode deležna tudi delavska veja naroda. Tu gre za naše poštenje, za našo ukupno čast. Ta veliki cilj pa ne dosežemo o volitvi v V. kuriji — brez sodelovanja okolice in srednjega stanu v mestu. Vsi ti pomisleki me silijo, da vam najiskreneje priporočam kandidata, ki ga postavi politično društvo „Edinost“. Združimo se torej za kandidata, ki bode zares resen kandidat — resen namreč v tem smislu, da lahko računa na primerno število glasov!

Vekoslav Volčič: Po svoji vesti moram izjaviti, da sem čul mnogo glasov za g. Kamuščiča. Tudi jaz bi bil načelno zanj. Vendar pa, kakor Slovan in delavec trpin priznavam, da moramo postaviti kandidata, ki združi kar največ glasov. Gosp. Kamuščič ni socialista, ampak je narodnjak. Zato naj bi se ga naprosilo, da se odpove kandidaturi. Ljudstvo hoče enkrat vedeti, pri čem da je. Želim, da nastopimo zločno. Z ozirom na očitanja na adresu g. Nabergoja, pa moramo pomisliti dragi bratje, da ta gospod dosedaj ni bil naš zastopnik. Vsakako pa moramo zahtevati od bodočega zastopnika V. kurije, da se bode petogoval 1. za splošno volilno pravo; 2. za ustanovitev potrebnih slovenskih šol v Trstu in 3. za varstvo

šena oblačila, tako dolgo je bilo dobro — sedaj pa, ko sem tudi jaz gospa, žali in tišči jo moj stan. Milostiva gospa mi od zgoraj doli daje dobre svete ter na rešeto devlje vse, kar počnem... Nisem-li bila vajena streči sama seba?... Povsod išče prilik, da bi me žalila. Le to je treba slišati, kako o sredah, ko je pobajam, povprašuje pred vsem svetom o zdravju gospe Chébeove... Da, res! Jaz sem Chébeova in ona je Fromontova. A jaz menim, da je to nekako jednako. Moj ded je bil lekar. In kaj je bil njen? Kmet, ki je s skopostjo obegatel... O, če mi bode le preoščabna, jej to jedenkrat že še povem ter jej tudi razjasnim, da je njen otrok, česar niti ne mislijo, podoben staremu Gardinoisu, ki vendar ni lep“.

„O!“ veli Risler, ki na vse to niti besedice ne ve odgovoriti

„Da, le obédujte ga, otroka, to vam svetujem. Ta črv je vedno bolan. Vso noč se dere kakor mlada mačka. To mi ne da spati... Po dnevi pa moram potem poslušati klavir mame in njene rulade... tra la la la... Da bi bila godba vsaj vesela!“

(Pride še.)

delavskim razredom. V tem zmislu smo vsi socijalisti. — Potem je omenjal govornik, kako površno nadzorujejo obrtni nadzorniki razna industrijalna podjetja. Oni navadno niti ne vidijo delavca, kako trpi v potu svojega obraza. Ako smo res vsi priprosti, vsi demokratije, gledati moramo, da se sporazumemo in združimo.

Benčina hoče podati nekoliko pojasnila, da ne bi se krivo razumela njegova izvajanja. Pripoznavo, da v državnem zboru se ne da mnogo doseči. Ali vendar bi bila poslancem dolžnost, da bi vsaj povdarjali naše naloge, tudi če ne dosežejo ničesar. Vsaj dobro voljo naj bi kazali.

Predsednik: Ako je g. Kamušič res naroden, kakor je zatrnil g. Volčič, potem se mora podvreči narodni disciplini, tem bolje, ker je še mlad vojak v naši narodni borbi. Nabergojev program je naš program, obsežajoči vse štanove. Vsi smo za splošno volilno pravo. Z socijalnimi demokrati že zato ne moremo paktirati, ker prezirajo naš eksekutivni organ. Učekar pa niti socijalni demokrat ni, ampak je Italijan. — Kar pa se dostaja pritožeb o obrtnih nadzornikih, naj se vsakdo obrne do pol. društva „Edinost“, da ono stori potrebne korake.

Dr. Rybář: Najprvo moram popraviti krivo menenje, da nasprotujemo Kamušiču, ker je socijalist. Z socijalnim vprašanjem se bavimo tudi mi. Naš narod je po ogromni večini reven in mi se v prvi vrsti naslanjamo na nižje ljudstvo. Mi moramo torej v lastnem interesu gledati na to, da pomagamo temu ljudstvu, iz česar sledi, da je socijalno vprašanje del našega programa. Krivo je menenje, da je V. kurija delavska kurija; v tej kuriji volijo vsi in zato moramo računati z vsemi. Ako hočemo imponirati, moramo postaviti kandidata, ki dobi čem več glasov. Ni nam na misli, da bi hoteli nasprotovati g. Kamušiču, ampak mi urejamo svoje postopanje kakor zahtevajo razmere. Prosimo torej delavce, naj nam pomagajo, da častno izidemo iz tega volilnega boja.

Fr. Kravos navaja par drastičnih vzgledov, kakov mož je kandidat Učekar.

Benčina: Za Učekarja je le malokateri slov. delavec; govornik pritruje menenju Kravosa o tem gospodu.

Primozič: Ker smo že blizu polnoči in ker menim, da so stvari pojasnjene dovolj, predlagam, da se zaključi razprava.

Ta predlog je bil vsprejet z ogromno večino.

Predsednik: Dovršili smo razpravo. Iz iste je jasno, da vsi razlogi govore za to, da se za to pot vsi uklonemo disciplini. Potem se le, ko bomo videli po tej prvi poskušaji, koliko nas je in koliko zmoremo, bomo lahko zbirali in volili Petra ali Pavla. Glasujte za gosp. Nabergoja in delujte za to kandidaturo tudi med svojimi tovariši.

Kandidatura gosp. Nabergoja se je vsprejela skoro soglasno.

Predsednik: Hvaležen sem vam iz dna srca na vašem glasu. Nasprotniki nas hote razcepiti, ali niso vspeli. Vi sbratje ste se nam pridružili. Hvala vam! Bog vas živi! (Dolgotrajno ploskanje in živio-klici.)

Res Gorizieneses.

(Kulturna slička iz za črno-žoltilh mejnih kolov)
Piše dr. K. T. v T.

(Dalje.)

In tako je tudi deželni šolski zalog za goriške Slovence nedosežen ideal, ker se tudi vlada toli skrbno, toli nježno ozira na tisto imaginarno davčno premoč italijansko. Imaginarno sem dejal, kajti jaz smelo trdim, da bi v resnici slovenska delavnost in večina, reprezentovana zlasti v prihodkih indirektnih davkov, pokrivala vse stroške za dostojno izboljšanje šolskih in tudi drugih kulturnih razmer v severnem slovenskem delu dežele. Le resnice ni treba prikrivati in glave ni treba tiščati v pesek liki ptič znoj; le dejstvo je treba uvidevati, da je davčna moč mesta goriškega — katero reklamujejo Italijani popolnoma zase — po velikem delu slovenska, ker je Gorica le otok v slovenskem jezeru, na kateri gravituje do neznatnih izjem le slovenski živelj, s kratka, da bi večina goriških trgovcev in obrtnikov ne vedela, s čem plačevati davke, ako bi se jim odtegnil zaslužek pri slovenskem kmetu in trgovcu na deželi. To je tako gotovo resnica, kakor gotovo je 2krat

dva štiri, a valje temu je naš velezaslužni voditelj dr. Gregorčič dosihdob zaman naglašal ta aksiom tam, od kjer bi imela in bi morala priti pomoč Onemu, ki u a v l a š č zapira oči, je pač še težje govoriti o barvah, nego slepu! — Pa recimo, da bi ne veljal ta moj račun, da je davčna premoč italijanska realna! Kaj potem? Mari ne velja v vsaki pravni državi načelo, da je treba skrbeti enakomerno vsaj za elementarno naobrazbo prebivalstva ne gledé na imovitost istega tu ali tam? Mari se ne drži tudi avstrijska država tega načela zdravnajoče p avice tedaj, ko gre n. pr. za porabo čeških davčnih prebitkov in mari se ni sklicevala mutatis mutandis na isto načelo tudi kulturno in gospodarsko še nerazvita Madjarska tačas, ko je bila prevzela le 30% skupnih izdatkov? Da, celo kranjski Slovenci — si licet compon re! — občutevajo globoko v svojem žepu, na kako vzvišeno moralno stališče se zna uspeti avstrijska vlada tedaj, ko gre za dozdevne kulturne interese peščice kranjskih Nemcev. Čemu se torej ravno nam nasproti s tako železno doslednostjo ignorira to načelo? Pravično to ni bilo nikdar, a še posebno nevarno je to sedaj ob zori — socijalnega preporeda človeške družbe!

Toda ni samo te rane vsekala slovenskemu prebivalstvu goriškemu tista nesrečna „pariteta“, ki izgleda v praksi prav tako, kakor da ima jedini namen, navlaš prikrivati svetu despotstvo italijansko v deželi po večini slovenski, narodu našemu pa trositi v oči pesek enakopravnosti. Tako trdno je uklenila ta „jednakopravnost“ roke slovenski polovici poslancev, da je samoslovenski severni del provincije zaostal brez lastne krivde v splošnem kulturnem prometu vsaj par desetletij za vsemi sosednimi deželami.

Za povzdigo kmetijstva se je dosihdob v soški dolini, uprav predistinovani zlasti za živinorejo, mlekarstvo in sadjarstvo, storilo toliko, kakor nič. O kmetijskem dedinskem pravu raje — molčim. Nikjer na svetu pa bi ne bil tako krvavo potreben sposoben popotni učitelj za vse te stroke; toda kaj popotni učitelj, saj dežela niti jednega plemenskega bika ne premere za zboljšanje naše živine! Država pa je dokazala doslej svojo pozornost v tem pogledu zgolj s tem, da s čudovito unemo preganja koze ubogih Trentarjev, brez katerih bi isti jedne zime ne mogli prebiti, češ, da jim odpre drug vir preživljenja „pozneje“. Do tega „pozneje“ pa naj ti siromaki vseh siromakov (ki celo kruh poznajo le po imenu!) menda jedó podtriglavsko kamenje, ka-li? Take se pri nas rešnje agrarno vprašanje. — Regulacija Soče, ki leto za letom trga sosednemu kmetu kos za kosom že itak pretesne njegove zemlje, to je seveda prazna sanjarija, ko država ne zmora niti poštenega mosta na državni cesti preko hudournika Boke. Kdor hoče videti pravo karikaturo državne cestne zveze, naj se poda tja gori, saj njemu „provizorične“ (za koliko let?) brvi ne nasujejo na meter debelo z belim peskom, kakor lani grofu Badeniju. Oj, Potemkin! — In kader je država prisiljena popraviti, ali pa celo preložiti svojo lastno cesto ob slovenski zemlji, tedaj se očita to slovenskim poslancem v brk, kakor narodna „koncesija“! In dežela? Videantur zadnje interpellacije dež. poslanca Berbuča in tovarišev v cestnih zadevah! Poglavitna stvar pa je, da se je tudi v tem pogledu naložilo po slavnem uzoru okrajnih šolskih zalogov največje breme zopet o k r a j e m, ker je zgradba potrebnih cest v furlanski ravnini prava igrača, v hribovitem slovenskem delu dežele pa breme, ki preti spraviti tudi okrajne cestne odbore na boben navzlic ogromnim nakladom. Pojma „deželna cesta“ goriški leksikon seveda ne pozna. Sapienti sat... Uprav v Afriki pa smo zopet, čim se ozremo na sanitetne razmere v tem delu dežele. Celi politični okraj tolminski, obsegajoči okroglo 106.000 hekt. z okroglo 40.000 prebivalcev, katerim so na razpolago le najprimitivnejše, skoro srednjeveške prometne zveze, premore poleg občinskega zdravnika v Bovcu le še c. kr. okrajnega zdravnika v Tolminu, ki pa vsled obilega uradnega posla, zlasti za vnanjo privatno prakso niti v poštev ne pride. Občine so zlasti vsled cestnih in šolskih razmer tako preobložene (tolminska plačuje n. pr. letos 187% doklad na izravne davke!), da si občinskih zdravnikov ne morejo omisliti in ko se je sprožila ideja deželne sa-

nitetne organizacije — tedaj dejali so Italijani zopet: quod non! Vlada pa molči... Da je kmetu tudi v slučaju epidemije včasih vsaka zdravniška pomoč po več dnuj (!) absolutno nepristopna in istotako vsakemu drugemu, ako ne premore petdesetaka za goriškega zdravnika, oddaljenega štiri debele ure vožnje (kanalski, tudi dve uri od središča okraja oddaljeni zasebni zdravnik je star gospod, ki se ne more pečati z vnanjo privatno prakso) Kaj vse to briga izvestno gospodo, kateri je izročen blagor tudeželnega prebivalstva? Nebo je visoko — Dunaj pa daleč in tako zaupen! — Tu ni mesto, da bi našteval uprav gorostasne slučaje, ki se dogajajo tu vsled neznosne nedostnosti zdravniške pomoči brez vsake krivde kakega posameznika na lici mesta, in le to naj konstatajem, da vsaj deželna vlada mora vedeti za razmere. In vendar se ne sliši nje glasov v interesu prepotrebne deželne sanitetne organizacije, ko ne gre le za blagor ubogega kmeta, temveč tudi za one državnih uradnikov in njih rodbin, eksponiranih v tej pokrajini — pastriki. Toda visoki deželni šolski svet želim vendar vprašati o tej priliki prav na uho: bi li ne bilo umestneje, da se učiteljem, službujočim v teh zapuščenih krajih, da prilika potrebnega pouka vsaj za prvo moč pri nezgodah, mesto da se je skušalo odvzeti jim jedini mogoči dostojni postranski zaslužek kakor občinskim tajnikom in to zgolj v svetem strahu, da bi praznega želodca ne polnili preveč z nezdravo politiko? U. A. W. G.

Da v takisto uzorno opravljeni deželi tudi o kakem stavbinskem zakonu, o kakoršni koli organizaciji gasilstva, o primernem zakonu za prepotrebno razdelitev skupnih zemljišč ter regulacijo služnosti in kar je takih lepih stvari več, ni govora — to je pač ob sebi umevna stvar. Toda molčimo — naj je završena ta tužna kulturna slička.

Vivos voco! Le na Dunaj se še obračajo oči slovenskega Goričana — s Trstom je obračunil. Temu prepričanju dali so duška tudi naši vrli, požrtvovalni zastopniki in pri istem naj vztrajajo. „Quis tulerit Graecos, de seditione querentes?“ naj se ne ustrašijo te grožnje, doneče jim na ušesa od desne in leve. Dovolj se je trpelo, zaupalo in čakalo. Jedenkrat je premeril ministerski predsednik v kratkih urah po beli državni cesti to tužno dolino, kažočo mu — Potemkinove vasi. Dal Bog, da bi bilo v drugič drugače, ako ostane vse pri starem in ako glas goriškega Slovenca v resnici še vedno ne sega do Dunaja. Sredi soške doline naj zgradi potem zavedni narod ob prihodnjem ministerskem potovanju mogočen slavolok iz samih — brezuspešnih peticij, interpelacij in prošenj, na njem pa naj se blesté v slavnostni pozdrav besede Tose-ove: Ekselencija! Kri avstrijska sicer nitekla po tej tužni dolini, pač pa — čast Avstrije v potokih.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 18. februarja 1897.

Državnozbornske volitve. Vodstvo „Slovenskega društva“ na Spodnjem Štirimskem je proglasilo nastopne kandidate za državni zbor: dra. Hrašovca, odvetnika v Celji, dra. Frana Rozina, odvetnika v Ljutemernu, Frana Robiča, c. k. profesorja, dr. Leopolda Gregorca, kanonika v Novicerkvi, Hugona viteza Berksa, grajščaka na Blagovai. Glede volitev za peto kurijo pravi proglas, omenivši, da gornji kandidatje dobe splošno odobravanje: „Žal, da ni tako v peti splošni kuriji in podpisanimu društvenemu vodstvu — da ne bi se kalila Slovincem toli potrebna zloga — ni možno danes definitivno imenovati kandidatov za volilni skupini Maribor-Feldbach in Celje-Ptuj. Imenovanje kandidatov se torej odloži, dokler ne bodo dovršene volitve volilnih mož. Le ti naj po posamičnih okrajih pridejo do konečne odločbe, ki nas združi.“

Iz okolice koperske nam pišejo: Po Škofiji spodnji se klatijo inženirski pisarji laški, merijo železnico, pa še merilne mizice ne znajo postaviti; neumni ljudje verujejo tem iz Kopra poslanim — norcem!

Cestni asistent iz Kopra meri po Rižani cesti, da bi se razširila že sedmokrat od 1886., pa je, in bo vedno taka; on meče ljudem pesek v

oči — zabite visoke glave pa njemu butiljke v grlo.

Pio Gambini in dr. Benati se pridno vozita na Škofije spodnjo, imata besed toliko, da bodo kupili žnjimi vse Škofije in po vrh še en debel turški španjolet!

To je novo in staro pri nas.

Iz Pulja brzojavljajo laškim listom, da so v petih sekcijah za V. kurijo zmagali Italijani, v treh pa Slovani. Italijani imajo 58 volilnih mož, Slovani pa 20. Kdor pozna razmere, mora priznati, da je to uprav sijajen uspeh, ki so ga dosegli naši neumorno delujoči rodoljubi. Po tem srečnem izidu volitev v okraju puljskem so se mnogo zboljšale šanse za dr. Laginjo. Ta uspeh in pa sijajna izvolitev v kastavski sekciji bodi v vspodbudo vsem rodoljubom po Istri, da vsakdo stori svojo dolžnost. Nismo še gotovi — to bi bil poguben optimizem, ako bi menili, da smo gotovi — ali nadeja opravčena, da z izvolitvijo dra. Laginje v V. kuriji zadobimo klasično pričo v pravdi naši, ki jo imamo z Italijani: dali je Istra slovenska ali italijanska zemlja? Na noge torej, kdor ima kaj ljubezni v sebi za svoj rod, da zmagamo sploh povsodi, kjer le možno zmagati!

Včeraj so bile v Korminu volitve volilnih mož v V. kuriji. Od 1094 volilcev jih je prišlo — 288. Italijanska lista je dobila 169, socialistiška pa 119. Trda je šla.

Dogodki na Kreti. Včerajšnjega dne so došla s Krete naslednja, deloma službena, deloma zasebna poročila:

A tene. Poveljniki eskadre velesil so naročili grškemu poveljniku, polkovniku Vassosu, da naj nikar ne napade Alepe, kajti, ako to stori, potem napadejo združene vojne eskadre grško brodovje. — Čuje se, da je polkovnik Vassos prišel uvajati na Kreti upravo v imenu Grške, da razpisuje volitve v občinske zastope ter da namešča sindake po vseh onih krajih, katere niso zasedle velesile.

Poveljnik čete, ki je zasedla Kanejo, je pozval grškega generalnega konzula, da umakne grško zastavo.

Kaneja. Deputacija neke turške občine je izjavila konzulom inozemskih držav, da je prebivalstvo pripravljeno drage volje vsprejeti kakoršni koli sklep velesil glede Krete, samo ne združenja Krete z Grško.

Carji grad. Začasni gubernér Krete, Fotiades-bej, poroča vladi, da postaja položaj na otoku težavniši od dne do dne. V Sitiji, da so uporniki poklali vse mahomedansko prebivalstvo, to je okolu 2000 oseb, od katerih se jih je rešilo samo 98. Druga turška sela oblegajo Krečani in, ako udro v sela, da zapade prebivalstvo neizogibno smrti.

Iz neturških krogov pa poročajo, da tudi Turki koljejo kristijane, kjer so ti poslednji v manjšini. Iz vsega tega vidi se torej, da položaj na Kreti dandanes ni niti za las boljši, nego je bil, predno so se še izkrcali vojaki velesil in Grške.

Različne vesti.

Umrl je včeraj g. Henrik Mellinz, cerkovnik pri sv. Antonu novem. Mož je bil že po svojem poklicu splošno znan tudi med slovenskim ljudstvom.

Ustanovni zbor ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Rojanu, se bode vršil, kakor že objavljeno, v nedeljo 21. t. m. v prostorih društvene krčme v Rojanu. K obilni udeležbi vabi

Ustanovni odbor.

Volilci III. okraja tržaške okolice. Zadoščenjem smo vsprejeli poročilo od sv. Ivana, da so se tamnejši rodoljubi in prvaki popolnoma sporazumeli in zložili glede postopanja o volitvi za mestni zastop. Drugega pa tudi ni bilo pričakovati od mož, poznanih kakor kremen-značaji in uzor-rodoljubi, od mož, ki so vsikdar radi podrejali vsa vprašanja vzvišeni naši stvari domovinski, od mož, ki so od nekdanj blesteli vsej ostali okolici kakor vzgled pravega, čistega, požrtvovalnega rodoljuba, od mož, katere vodi znani in od vseh spoštovani vrlina svetovanski. Tesno soglasje med voditelji pa je potrebno letos bolj nego kdaj poprej, kajti nasprotna stranka še ni nikdar tako radodarno razspala po III. okraju ljuliko v obliki denarja. Zloznega dela, besede, ki sega do srca, bode trebalo, da nave-

demo še o pravem času zopet na pravo pot oni del ljudstva, katerega so premotile popolnoma prazne, toda tem blesteje obljube.

O voditeljih v III. okraju smo torej uverjeni, da store svojo dolžnost v polni meri. A resno besedo treba spregovoriti do ljudstva sploh.

Pomisli naj to zbegano ljudstvo, da obljube dajati je lahko, ali obljube spolnjevati je težko; pomisli naj ljudstvo, da naši nasprotniki — bodisi v Trstu ali pa po Istri — nikdar ne varčijo z obljubami, kadar so blizu volitve. Ako bi bili na pr. po Istri res zgradili vse one ceste, kolikor so jih merili o volitvah, Istra bi bila preprežena s cestami kakor nijedna druga pokrajina v državi! A kako je v resnici? V resnici nima ljudstvo po deželi, kjer niso tangirane koristi laške gospode, niti poštenih kolovozov. Poti po deželi so za koza, a ne za ljudi. Resnica pa je, da ono malo cestnih zgradb, ki so se izvršile res na korist našega ljudstva po deželi, izvršile so se le po prizadevanju naših poslancev. In kakoršni prijatelji se našemu ljudstvu laška gospoda po Istri, taki so mu povsodi in tudi v Trstu. Da, da, obetati je lahko — toda z obljubami se ne delajo ceste. Sicer pa prebivalci III. okraja lahko malo poizvedujejo v bližnjem sosedstvu, v II. okraju. Tudi v tem okraju so se usuvale o zadnjih volitvah kar cele plohe obljub; tudi prebivalci tega okraja so menili, da dosežejo Bog zna kaj, ako izvolijo Italijana svojim zastopnikom. Ljuto so se vrezali. V ta II. okraj pojte, da izveste, koliko so vredne laške obljube! — Seveda se sedaj dobro godi onim, ki so v službi nasprotnne stranke: kar z miz se cedi vino, in goldinarčki rožljajo, da je veselje. Ali roko na srce, prijatelji v III. okraju! Volilno pravo je veliko pravo, je imenitno pravo, ki nam je je podelil naš premilostni cesar. Volilno pravo je sredstvo, da žnjim izražamo svoje prepričanje, svoje menenje! Ali pa se sme imenovati poštenjakom oni, ki prodaja svoj glas in s tem svoje prepričanje in tudi — svoje poštenje? In celó za borno krono ali za kozarec vina naj bi dajali svojo najvažnijo pravico? Gotovo ne in ne!

Gnusom se moramo obrniti od človeka, ki ima v sebi tako malo značaja, tako malo zvestobe, tako malo poštenja!

Prebivalci III. okraja! Vi imate v svoji sredi mož-poštenjakov, mož, ki vas ljubijo; ki vam gotovo ne hete slabo; ki vam ne morejo hoteti slabo, ker živé med vami in delé z vami dobro in slabo, žalost in veselje, ki trpe tudi oni škodo, ako jo trpite vi. Može take vrste, kakoršni so vaši svetovanski prvaki, ne lažejo in ne varajo, oni vas ne zavajajo na kriva pota, ker imajo pošteno srce. Oni vam ne ponujajo ne vina in ne kron, ali ponujajo vam svoje srce, svojo ljubezen, svoje nasvete!

Te može poslušajte! Nasvet teh mož vam bodi popotnica za predstoječe volitve. Oni so premislili poprej dobro na vse strani, predno izrečejo svoj nasvet. Ako boste slušali njih, boste najbolje varovali svoje koristi.

Ali še nekaj vam polagamo na srce v trezen pomislek. Nikjer drugje morda po okolici se niso ohranili tako kakor pri sv. Ivanu stari cerkveni običaji. Ako prideš ob praznikih k sv. Ivanu, zdi se ti, da si prestavljen tja na deželo med pobožno in nepokvarjeno naše ljudstvo. Vse je tako praznično, tako ljubko, do srca segajoče. Tu veje še vedno vzduh prave poezije, ki jo ulivajo v srca slovesni dnevi Gospodovi. Če nikdar sicer, a ob praznikih se nam prebivalci III. okraja kažejo pravo, pobožno slovensko ljudstvo, nepremično udano svoji veri.

Ako pa je res, da se v zastopniku morajo zrcaliti vse lastnosti njega volilcev, mora tako biti tudi v verskem pogledu. Zastopnik takega ljudstva mora biti sam veren katolik, čutiti mora, kar čutijo njega volilci!

Mi nočemo žaliti, nikogar osebnega poštenja nočemo napadati, a dolžnost nam je, da vas opozorimo, da oni, ki vam ga ponujajo nasprotna stranka, ninaše vere, ni katolik, ni kristijan, ampak drugoverec je. Žid. Že radi te okolnosti same — ne gledé na vse drugo — dotičnik ne more biti pravi zastopnik okraja, kakoršen je vaš po svojem verskem čustvovanju.

Volilci III. okraja! Pomislite, da človek ne živi

samo telesno življenje, ampak tudi dušno življenje. A za to dušno življenje mora skrbeti človek, ako se noče ponižati do življenja zeme živali.

Vsega tega vam seveda ne pripovedujejo brezvestni agitatorji, tem nujneja je bila dolžnost nam, da smo vam povedali to. Sedaj razmišljajte, sodite, in po svoji sodbi oddajte svoj glas!

Volilen maneuver. Včeraj je začel voliti III. razred za naš mestni zastop. Kakor čujemo, kroži po mestu lista, na kateri je podpisan nam povsem nepoznani „Narodni slovenski odbor“. Lista da je bila tiskana pri Obizziju v Gorici. Konstatujemo, da politično društvo „Edinost“ ni postavilo kandidatov za III. II. in I. razred; imamo torej najbrže posla z manevrom od strani stranke progresove.

„Sramota“. Rad bi rabil milejši izraz, toda ni mi mogoče. Ni mi mogoče, ker sem doznal iz gotovega vira, da se od neke strani dela na to, naj bi naši delavci v peti kuriji glasovali za Učekarja (Učakar). Namen tem novodobnim agitatorjem ni ta, da naj bi se glasovalo iz prepričanja za gori omenjenega — njim je le na tem, da se maščujejo nad pol. društvom „Edinost“; in baš zato postaja stvar sramotna. Pisec teh vrstic pozna precej dobro socialni program, pozna pa še bolj delavske reve in težave. V začetku socialnega gibanja v Trstu udeleževal sem se tudi jaz socialnega gibanja ter se vpisal v tedanjo „Confederazione operaia“, toda brzo sem sprevidel, da tam ni bilo niti znamenja o mejnarodnosti, nasprotno: dočim se je pokazalo, da naši slovenski delavci želijo le zboljšanja delavskemu stanu, so Italijani, izdajajoči se za internacionalce, — teptali in sramotili vse, kar je bilo slovenskega! Vprašam gospode, ki se na škodo naroda in delavcev potegujejo za zagrizenega Laha: — kje je bilo mesto slovenskim listom? Kje nadpisom in ali se je smelo izgovoriti slovensko besedo na glavnih sejah?!! Časniki, ako so bili (ker se jih je tajao odnašalo), bili so skriti pod laškimi nadpisov v slovenskem jeziku nikakih, a v sejah se je smelo govoriti le v italijanskem jeziku!!! Predsednik je bil omenjenemu društvu — Učekar. Učekar je proganjel in zapostavljal vse, kar ni bilo italijansko, kar lahko pričajo tedanji slovenski odborniki, ki so bili užaljeni radi takega postopanja Učekarjevega ter so nazadnje izstopili iz odbora in iz društva!! Tu imate, dragi slovenski delavci, moža, kateri bi, ako bi bil izvoljen, gotovo ne deloval za vaše koristi, ki bi gotovo ne skrbel, da vdobimo prepotrebniš sol in sploh, da pride naš jezik do one veljave, kakoršno imata laški in nemški!!

Sklepam z željo, naj bi se vsi naši delavci pokorili ukrepom našega političnega društva, naj bi vsi volili našega Nabergoja, ki bode gotovo deloval za nas. Vse one pa, ki bodo volili Učekarja, smatrati bomo morali za izdajalce jezika, naroda in domovine slovenske.

Vaš „Nebodigatreba“, delavec.

Pogrebno društvo v Rojanu. bode imelo v nedeljo dne 21. t. m. ob 2. uri popoldne svoj občni zbor v gostilni gospoda Josipa Katalana.

Sokolova maskarada. Lože so se pričele prodajati v pisarni dra Gustava Gregorina in sicer od 4. do 6. ure popoldne. Odbor „Sokola“ želi, da bi se čim prej oglasili vsi oni, ki si namerujejo kupiti ložo. To bi bilo v interesu dotičnikov, ker si izberejo lahko po svoji volji in odboru bi bilo olajšano delo. Prosimo torej, da bi se občinstvo odzvalo tej želji.

Pevsko in bralno društvo „Nabrežina“ priredi jutri svojo veselico jako zanimivim programom. Na programu so: petje, deklamacija, igra in ples. Kdor je kedaj čul pevce nabrežinske, temu ne treba praviti, kako se tam izvajajo pevske točke; ampak kar poslušat pojde, če le more. Veselica se bode vršila v prostorih gosp. Tanceta in se prične ob 6½ uri pop.

Cvetlični korzo v Opatiji. Ravnateljstvo kluba biciklistov v Opatiji priredi dné 1. marca cvetlični korzo. Tega se udeleže tudi klubi biciklistov iz Trsta, Ljubljane, Gorice in Postojne. Po završenem korzu bode ples v hotelu „Stepanie“.

Vojaška vest Doznajemo, da pride na jesen v Trst ves naš domači polk št. 97., v Pulj pa odide pešpolk št. 87, nastanjen do sedaj v Trstu.

Škof msgr. dr. Mahnič na Krasu. Iz Štanjela pišejo 16. t. m.: Danes ob 10. uri predp. se je pripeljal v našo vas ob streljanju topičev in zvonjenju zvonov, novi škof Krški, msgr. dr. Mahnič. Od tu je takoj nadaljeval vožnjo v Koblil, svojo rojstno vas. Temu visokemu obisku v čast je bila vas odičena slavoloki, zastavami in zelenjem. Presvetlemu škofu so se poklonili: domači šupnik, županstvo in pa šolska mladež z učiteljem na čelu. Msgr. Mahnič je obiskal dom svojcev, kjer je bil pripravljen obed za bližnje sorodnike in odlične župljane. Škof se je presrečno poslovil od vseh in ob 6. uri se je odpeljal proti Gorici, ob pokanju topičev in navdušenimi pozdravi vaščanov.

Prešernove pesmi med Škandinavci. Predlanskem, po velikem potresu, mudil se je švedski profesor Alfred Jensen nekoliko dni v Ljubljani. Tem povodom se je posebno živo zanimal za razvoj slovenske književnosti. O svojih opazovanjih in poizvedovanjih je priobčil nekoliko opazk v „Nordisk tidskrift 1895“. Nekaj Prešernovih sonetov in pa pesmi: „Dekletom“, „Pevcu“ in početek „Krsta pri Savici“ pa je prof. Jensen prevel na švedski jezik.

Domobransko topništvo. „Magyarország“ javlja, da domobranstvo dobi v kratkem svoje topništvo. Vsakemu domobranskemu distriktu (7 jih je) in pa rezervi da bode dodeljen po jeden polk topništva.

Najstarejši dijak na svetu. Sedaj pohaja medicinsko fakulteto vseučilišča v Varšavi neki Rok Boryzik, 75 let star. Ta stariček je bil zaradi dejanske udeležbe na revolucionarnem gibanju maloruskih kmetov leta 1846. prognan dosmrtno v Sibirijo. Pred kratkim pa je bil pomiloščen in smel se je vrniti. — Mnogo truda je stalo, dokler se je sivi glavi izposlovalo dovoljenje, da sme nastaviti svoje akademiške nauke, toda težko je misliti, da se starcu kedaj izpolni iskrena njegova želja: doseči stopinjo „doktorja zdravilstva“.

Dar ruskega carja. Ruski car je poslal te dni v Pariz fotografije svoje družine za vseh onih 16 deklet, ki so mu dne 7. oktobra minol. leta povodom polaganja temeljnega kamena monumentalnemu mostu „Pont Alexander III.“ izročile srebrno vazo orhidej. Te fotografije so v umetniško izdelanih, bogatih okvirih ter imajo lastnoročni podpis ruskega odposlanika.

Častnika vohuna. Sporočili smo že, da so v Lvovu zaprli vpokojenega stotnika Wanička in poročnika Bartmanna, ker sta bila na sumu, da sta ovađuha, stoječa v službi Rusije. O tej stvari poročajo nadalje iz Lvova, da so našli o hišni preiskavi, provedeni na stanovanjih obeh častnikov, zelo kompromitujočih pisem in drugih spisov. Vsled tega se odposlali oba jetnika na Dunaj.

Poročila trojčke. Perica Marija Kariž, stanujoča pri sv. Mariji Magdaleni Spodnji, povila je predvčerajšnjem trojčke: dve deklici in jednega fantiča. Vsi trije so razviti povsem normalno. Mati in novorojenci se počutijo razmerne dobro.

Trgovina Srbije. Glavni predmeti, katere stavlja Srbija na svetovno tržišče, so: prasci, rogata živina, ovce, suhe slijve, dōge in les za sodarje. Minolega leta je iznašal ta izvoz glasom poročilo železnice: 71.880 debelih prascov, 7294 mršavih, 56.689 glav rogateg živine, 22.112 ovac in kōz, 13.301 tonelat slijv in 3670 tonelat dōg in drugega lesa za sodarje.

Sodnijsko. 28letni kmet Josip Zupin iz okolice Miljske je dobil predvčerajšnjem zaradi težkega telesnega poškodovanja tri mesece zapora. Josip Zupin je bil 28. decembra min. l. ranil s kamnom 18letnega čevljarja Karla Zupina, s katerim se je bil prej v gostilni spril zavoljo igre.

22letni trgovski pomočnik Silvij Vidrič iz Trsta, 21letni trgovski pomočnik Hektor Magrini iz Italije in pa 21letni kurilec Fran Kalin iz Trsta, so bili obtoženi, da so hoteli pobegniti iz zapora, v katerem so vršili svoje že prej dobljene kazni. Sodišče je obsodilo vse tri obtožence in sicer je dobil Vidrič dva meseca težke ječe, Magrini 6 tednov, Kalin pa jeden mesec. 39letni mornar Avgust Petronio pa, ki je bil obtožen, da je nagovarjal in zavajal omenjeno trojico na beg, je bil rešen obtožbe.

48letni kmet Peter Argentin iz Pirana je dobil zaradi hudodelstva proti pravosti 4 mesece težke ječe.

22letni mesarski pomočnik Rudolf Adamič iz

Trsta je obsojen zaradi hudodelstva težkega telesnega poškodovanja na 6 mesecev težke ječe.

Koledar. Danes (20.): Evleterij, škof; Evharij škof. — Jutri. (21.): II. prepepelnična nedelja. Maksimilijan, škof. — V ponedeljek (22.): Stol sv. Petra v Antiohiji. — Polna luna. — Solnce izide ob 7. uri 1 min., zatoni ob 5. uri 25 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 4 stop., ob 2. pop. 9.0 stop. C.

75.000 kron je glavni dobitek velike Inomotske 50 nč. loterije, kateri se izplača v gotovini proti samo 20 od sto dobitku. Opozorjamo naše čitatelje, da bode žrebanje nepreklicno dne 20. februarja.

Najnovejše vesti.

Atene 19. Glasi se, da je sklenil ministerski svet, da je vztrajati v akciji na Kreti. Grška vlada je doposlala grškemu konzulu na Kreti instrukcijo, da zasedenje štirih mest po vlastih se ni zgodilo v prilog Turčiji; terej so ta mesta in ostali otok grško obsežje.

Atene 19. Polkovnik Vassos je zapovedal, da se je izogniti vsakemu spopadu z vojaštvom vlasti in da je prijazno postopati toliko s tuji kolikor s Turki. Ako se turški vojaki udado, se razorožijo in odvedejo v Smirno.

Carigrad 18. Divizijski general Tefik Paša je imenovan vojaškim poveljnikom na Kreti.

Kelonj 18. „Köln. Zeitg.“ javlja iz Berolina: Dokler Grška ne ostavi Krete, se Nemčija ne bode bavi, z bodočnostjo Krete. Ako bi princa Jarija hoteli postaviti na čelo upravi na Kreti, značilo bi to nadaljevanje grškega pravolomstva. Na takem rešenju ne bode sodelovala Nemčija.

Preizkusili in priporočili so sloviti vseučilišni profesorji in zdravniki tinkturo za želodec lekarja Piccoli-ja v Ljubljani (Dunajska cesta), katera je ugodno učinkujoča, želodec krepčujoča, slast in prebavljanje povpešujoča in telo odpirajoča sredstvo. Stekleničica velja 10 novč.

Trgovinske brzojavke in vati. Podnapretek. Pšenica za josen 7.45 7.47 — — — — — spomlad 1897 7.98 do 8. — — — — — Oves za spomlad 6.07—6.08. Rž za spomlad 6.62—6.64. Koruza za maj-juni 1897. 3.86-3.87 Pšenica, nova od 7.50 kil. f. 8.15—8.20 od 73 kilo. 8.25—8.30. od 80 kil. f. 8.30—8.35 od 81. kil. f. 8.35 8.40 od 82 kil. for. — — — — — Jedmen 8.10—8. — — — — — prosa 5.65—6.10. Pšenica: Obilne ponudbe pa tudi živahno povpraševanje. Prodaja 40000. mt. st. rado 5-7%, nvč. dražje. Rž 5 nvč. dražje. Jedmen, ovesin keruza prav stalne. Vreme: lepo.

Praga. Nerafinirani sladkor for. 12.10%, 12.20. Za maj f. 12.20.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst s carino vred odpošiljatev precej f. 31.50 32. — Concasse 33-25 33-75 Cetvorni 34-25 — — — — — V glavah sodih 36 — — — — — bolje Havro. Kava Santos good average za februarja 59.25 za juni 60. — — — — — Santos good average za marc 48.25 za maj f. 48.75, za september 49.75 za december 50. — — — — —

Dunajska borza 19. februarja 1897	včeraj	danes
Drjavni dolg v papirju	101.10	100.55
„ „ v srebru	101.15	100.80
Avstrijska renta v zlatu	123.40	122.80
„ „ v kronah	100.50	100.50
Kreditno akcije	362.25	359.25
London 10 Let.	119.90	120.05
Napoleoni	9.53	9.54
20 mark	11.74	11.76
100 italj. lir	45.10	45.05

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

b) Južna železnica (Postaja južno železnice.)

Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:
7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetko, Rim.
9. — „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20 „ poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8.05 „ brzovlak v Nabrežino, Videm, Rim.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10. — „ mešani vlak do Mürzschlaga.

DOHOD:
6.48 predp. mešani vlak iz Mürzschlaga, Boljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35 „ brzovlak iz Kormina,
9.25 „ brzovlak z Dunaja.
10.20 „ poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštni vlak z Dunaja.
7.36 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.41 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; —
8.56 „ brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju.)

Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:
6.30 predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.35 „ v Herpelje, Rovinj, Pulj, Divačo in na Dunaj
4.40 popol. v Herpelje, Divačo, Dunaj Pulj in Rovinj.
7.80 „ v Herpelje (in od Herpelj brzovlak v Pulj, Divačo, na Dunaj, v Beljak.)

Lokalni vlak ob praznikih
8.20 popol. v Divačo.

DOHOD:
8.05 predp. iz Ljubljane, Divače, Herpelj.
9.50 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herpelj, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka Ljubljane,
Lokalni vlak ob praznikih:
8.35 popol. iz Divače.

Ukraden voziček

Pretečeni teden ukraden je bil na Dobračevi (pošta Žin) mali voziček z lestvicami (lojtrami), zeleno barvan, se zatvornico (žlajfom), spredaj in zadek fedre, kovan kakor kočija, oje jesenovo, oje na sredi obrabljeno, na koncu ojesa samo jedna verižica, vaga za dva konja vpreči, jedno zadnje kolo ima samo 4 platišča, 2 platišči na 4 kline dve pa na dva klina. Kdor kaj izve, naprošen je naznaniti upravništvu „Edinosti“.

Javna zahvala.

Rodoljubi! Udanostno podpisani se zahvaljuje prav od srca preslavni „Edinosti“ za objavo oglasov svoje na novo odprte trgovine z oljem, milom itd. na drobno in na debelo. Nadalje se jej zahvaljuje za odjematelje, katere si je pridobil od strani omenjenega lista, da ga blagovolijo obiskovati še nadalje s svojim kupovanjem. Prepričan je prav gotovo, da jim njegovo blago kakor tudi cena in točnost v pestrežbi povsem zadovoljijo.

Z odličnim spoštovanjem
Anton Sirca.

Zaloga vina

Antona Polley-ja v Sežani. Pristna bela in črna vina po 23 do 28 gld. hektoliter. Pošilja in razprodaja se le od 50 litrov naprej.

Praško domače mazilo

iz lekarne

B. Fragner-ja v Pragi

je staro najprej v Pragi rabljeno domače zdravilo, katero ohrani rane čiste in varuje vnetja in bolečine manjša ter hladi. — V puščah po 35 in 25 nč. Po pošti 6 nč. več.

Razpošilja se vsak dan.

Vsi deli embalaže imajo zraven stoječo zakonito deponovano varstveno znamko.

B. Fragner,

lekarna „pri črnem orlu“, v Pragi
Mala stran, vogel Špornerjeve ulice 203.

Borzni trg št. 14

Sedanja razstava:

Jako zanimivo potovanje po Egiptu; videti je Aleksandrijo, Kairo, otok Phile, reko Nil itd. Najnovejša serija.

Ustoppina 20 novč. otroci 10 nov.

Naznanilo.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinost“ ki je zajedao URAR priporoča se toplo p. n. občinstvo za popravljanje vsakovrstnih ur. Udan! Friderik Colja, vratar hiše št. 8 via Solitario

Velika Inomost-ka 50 nč. loterija

Glavni dobitek

75.000 kron

Srečko po 50 nč. priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & Co., Girolamo Morpurgo, Ign. Neumann, Marco Nigris, Enrico Schiffmann, Il Mercurio.

Žrebanje danes
zvečer ob 8 uri

v gotovini z odbitkom 20%